

MANNA

VII. évf. 7-8. szám

A Budai Baptista Gyülekezet lapja

2011. július-augusztus

Legyen velünk kegyelem, irgalom,
békesség az Atya Istentől és a Jézus
Krisztustól, az Atya Fiától igaz szeretettel.

Csordultig

*Hamisan kong a félig telt edény:
csordultig kell lenni valamivel!
Ő figyel,
és mindent tud rólam.
Nem érdekli az a szólam,
amit én mondok magamról - másnak,
szemei átlátják
minden mesterkedésem.
De megtölti üres edényem
Szentsége tiszta olajával, csordultig;
engem - Önmagával!
S mire észreveszem: lángol már
a nemrég kialudt oltár!*

Lukátsi Vilma

Apám/Atyám lett az Isten!

Dr. Gyökössi Endre, a jól ismert lelkész-pszichológus megfogalmazása szerint „a magyar ember apátlan nemzetté lett”, mert sok családból különböző okból eltűntek az édesapák. Sok a csonka, a fél család, vagy ahol van apa, talán jobb lenne, ha nem lenne, mert nem törődik a családjával, vagy magatartása rossz példa. Apa nélkül pedig a család védelme, táplálása, gondviselése, őrzése, tanítása hiányos, és sérül a gyermek lelke.

A Biblia arról biztosít bennünket, hogy akár apával, akár apa nélkül nőttünk fel, a teremtő Isten apává válhat az ember életében. Ő pótolhatja, gyógyíthatja a testi apa hiányát, hibáit, védelmet ad, biztonságot nyújt, megtartó erőt jelent, tanácsalanságunkban eligazít, gondoskodik rólunk, szeretetével átölel bennünket akár nincs, akár van vagy volt földi apánk.

Apám/Atyám lehet az Isten?

Igaz az, hogy minden ember Isten teremtménye, de nem minden ember az ő gyermeke? A válasz egyértelműen igen. Erről tájékoztat bennünket János evangéliuma első részének 12. verse: „Valakik pedig befogadják őt (Jézust) hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, kik az ő nevében hisznek.” Ahhoz tehát, hogy Isten fiai legyünk, be kell fogadnunk Jézust a szívünkbe. Mi befogadjuk Jézust, Isten pedig gyermekévé fogad bennünket. Miután ez megtörtént, az Ige így nevezi

a megtérteket: „...hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk. Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldötte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abba, Atya!” (Gal 4,5-6), „Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.” (Rm 8,14)

Isten valóban Apa/Atya is? Vagy csak olyan mintha Apa/Atya lenne?

A mennyei Atya elnevezés nemcsak egy jól hangzó kitalált név, hanem valóságos apa-gyermek viszonyt is kifejező kapcsolat Isten és az ember között.

Az Igében ezt olvashatjuk: „Én Atya vagyok” (Mal 1,6), „Egy Isten van, az Atya.” (1Kor 8,6), „Isten gyermekeinek neveznek minket és azok is vagyunk” (1Jn 3,1) „...dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mt 5,16) stb. Isten nemcsak hasonlat azok számára, akik Jézusban hisznek és követik őt, hanem valóságos szellemi, mennyei Apa/Atya is.

Tehát míg az emberek egy része úgy áll Istennel szemben, mint Teremtővel, bünt gyűlölővel, ítélővel és nem Atyával, addig a megtértek, akik hisznek Jézusban és engedelmesen követik Őt, azok úgy tekinthetnek Rá és szólíthatják meg, mint saját Apjukat. Jézus mondja: „Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy...” (Mt 6,9) Nekik az Isten Apjukká lett Jézus által.

Mi jellemzi az Apa/Atya istent?

Jézus azt mondja: „Aki engem lát, látja az Atyát!” (Jn 14,9), „Én és az Atya egy vagyunk” (Jn 10,30) Mi jellemzi az Atyát? Az, ami Jézusban látszik, amely így foglalható össze:

Igazságosság: leleplezi, elítéli és szembesíti a képzetet, a szeretetlenséget. **Hatalom:** Szabadulást ad a testi, lelki betegségekből, vészhelyzetben; gondoskodik a mindennapi szükségletről. **Tanító:** tanít az igazságra, a mennyei világról. **Áldozatvállalás:** védelmező a szeretete, az övéért még az életét is képes volt feláldozni.

Tudatában vagyunk-e annak, hogy Apánk/Atyánk az Isten?

Erről az Ige kijelentése, az, hogy a Szentlélek és a személyes tapasztalat győzi meg a megtért, újjászületett hívő embereket. Ha Felé fordulunk és megszólítjuk Őt, akkor azonnal ránk figyel, együtt örül, vagy szomorkodik velünk. Hatalma, gazdagsága mindenekfelett való, végtelen. Nincs lehetetlen számára. Csak azt engedi meg, ami hasznos számunkra, nemet mond káros kéréseinkre, de igent mond mindenre, ami szükséges és javunkra való. Kész nevelni, ha rossz útra tévedünk, és nem engedelmességek nekünk. Kész védeni mint a leg-erősebb pajzs minden külső és belső ellenségtől. Szeret, mint ahogy ember nem szerethet, Fia életét is kész volt feláldozni értünk. Végtelen bölcsessége mindenre meg-

tanít bennünket, ami szükséges ahhoz, hogy életünk fordulópontjain jó döntéseket hozzunk.

Látszik-e rajtunk, hogy Isten az Apánk/Atyánk?

A munkahelyünkön, az iskolában, a családban, abban a tudatban élünk, viselkedünk, hogy Isten az Apánk? Aki testi apánk mellett, helyett mellettünk van, Akit megszólíthatunk? Aki kirendeli mellénk angyalainak seregeit, ha erre van szükségünk? Látszik-e viselkedésünkön, hogy Isten az Apánk? Büszkék vagyunk-e Rá? Tiszteljük-e Őt? Vagy talán szégyelljük? Beszélünk-e az embereknek Róla? Arról, hogy másnak is Atyja lehet?

Kedves férfitestvérek, akiknek megadtott, hogy Atyjuk az Isten, gyermekeitek előtt képviselitek-e példáját? Igyekeztek-e tudatosan úgy élni a családban és nevelni a gyerekeket, mint ahogy Isten Atyaként bánik veletek?

Kedves nőtestvérek, férfi társatok kiválasztásánál mennyire szempont mennyei Atyátok példája? Törődök-e azzal, hogy az a férfi, aki társatok lesz a házasságkötés nyomán, be tudja-e tölteni apai hivatását ahhoz hasonlóan, ahogyan Istenről, Atyátookról megtapasztaltatok?

Végül kimondhatjuk-e boldog örömmel, hogy igen, Atyám lett az Isten? Segítsen a mi Urunk erre bennünket!

Gulyás Jenő

(IMA)HÁZUNK TÁJÁN**Pünkösöd**

Az idei pünkösöd vasárnapján, június 12-én délelőtt az Ige üzenete mellett két esemény is megörvendeztette szívünket.

Az istentisztelet első részében a bibliakörös gyermekek jelenetét láthatta a gyülekezet. A foltmanók életének egy olyan epizódjába pillanthatunk bele, amely jól kiábrázolta azt a bibliai igazságot, melyet az igehirdetésben is újra hallhattunk:

„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai...” (1Pét 4,10)

Ennek adták tanúbizonyságát a bibliakörös gyermekek és tanítóik, a Palacsintázó fiataljai, és az énekarban szolgáló testvérek is.

Ezen szolgálati területek egész éves munkájában, annak gyümölcseiben gyönyörködhettünk ezen a szép délelőttön.

Kívánjuk, hogy a következő évben is áldja meg Urunk a testvéreket szorgalommal, kitartással és sok örömmel, ami szolgálatukat kiteljesíti, hogy kapott táalentumaik szerint tudják végezni feladatukat a gyülekezet épülésére, és Isten dicsőségére!

Á. J.

ISMERJÜK EGYMÁST?

Az újonnan előjárói szolgálatba lépő testvérek bemutatásának sorában (egyelőre) utolsóként *Sonkoly Tamást* és feleségét, *Anninát* ismerhetjük meg közelebbről. Öröm nézni és élvezni is azt a szeretetet, amely személyükből a gyülekezet felé áramlik. Ha rájuk gondolok, akkor mindig az jut eszembe, hogy Isten még nem „vetette el” gyülekezetünket, hiszen itt vannak ők is, olyan szellemi lelkülettel és felelősséggel, ami a gyülekezet hasznára és épülésére szolgál. Csak így tovább! ☺

– *Kérem, hogy beszéljeteK arról, hogy mikor, hol és milyen családba születteK, kik voltak a szüleiteK, testvéreiteK, hogyan és hol telteK gyermekeveiteK?*

Annina: 1983. február 6-án, Berlinben születtem. A szüleim édesanyám egy magyar barátnője kapcsán ismerkedtek meg – anyukám német, apukám magyar. Másfél éves koromban költöztünk Magyarországra, gyakorlatilag itt nőttem fel. Az öcsém, Raymund, már Magyarországon született. Van egy nővérem is, egy féltestvérem apukám első házasságából, aki Kecskeméten él a családjával.

Tamás: 1982. július 26-án születtem. Budapesten éltem mindig is, először a szüleimmel, az imaháztól 5 pernyire (azóta Pesten élek, a belvárosban, és rájöttem, hogy jelenleg ez a legjobb hely a bolygón számomra). A szüleimmel, a nagymamámmal, és a két húgommal (Eszter és Anna) nőttem fel. Most már a húgaimnak nélkülem kell nevelnie a szülőket és a macskánkat is. Teljesen rendben volt a gyerekkorom, de felnőttek lenni szerintem sokkal jobb.

– *Milyen volt a gyülekezet, ahol felnőtteK? Hogy éreztéK gyerekként, majd ifjúként magatokat a gyülekezetben?*

Annina: Amikor Magyarországra költöztünk, akkor eleinte felváltva jártunk a pasaréti református templomba és a budavári evangélikus gyülekezetbe. Pasarétre azért, mert apukám eredetileg református; az evangélikusokhoz pedig anyukám evangélikus vallása miatt, illetve mert ott volt német nyelvű istentisztelet.

Egy ismerős ajánlotta végül a metodistákat, hogy ott a lelkész felesége német származású, és szinkrontolmácsolja az egész alkalmat. Ők voltak Hecker Frigyes és a felesége, Inge. A szüleim elmentek oda, a Felsőerdősor utcába, megnézték, hogy ez nem egy szekta, és nem ütközik a vallási nézeteikkel, így végül ott ragadtunk. Gyakorlatilag abban a gyülekezetben nőttem fel (fizikailag és lelkileg is).

Igazából ez egy viszonylag kicsi gyülekezet, elég családias; a barátságok, amik ott születtek, azóta is fontos részét képezik az életemnek. Ugyanakkor a barátságok mellett megismerhettem Krisztust is, olyan plusz kaptam, ami nélkül lelkileg éhen haltam volna. Mind a mai napig szívesen emlékszem vissza az itteni élményekre, csendesnapokra, közös kirándulásokra.

Tamás: 4 éves korom óta járok imaházba, mindig is a Budai Gyülekezetbe tartoztam. Eleinte a nagymamám hozott minket, csak a vasárnapi iskolai alkalmakra. Ké-

sőbb anyukám megtért, és akkor már jártunk az istentiszteletekre is.

Gyerekként és ifjúként is mindig felemás érzéseim voltak a gyülekezettel kapcsolatban. Nagyon sok jó dolog történt velem, sok jó tanítást hallottam, de persze voltak dolgok, amiket unalmasnak találtam, vagy amik ellen szívesen lázadtam volna... De Isten megmutatta, hogy Ő itt akar látni, itt akar használni. Megtanultam, hogy ne magam körül forogjak, hanem Istenre figyeljek, és arra, hogy másoknak mire van szüksége. Nagyon sok áldást kaptam a testvérektől, akikkel valódi közösséget élhetek át folyamatosan, fiatalokkal és idősebbekkel egyaránt.

– *Hogyan történt megtérésetek, milyen út vezetett a Megváltóval való találkozásotokhoz? Hol és ki által történt a bemeKítésetek?*

Annina: Életemben először egy gyerektáborban imádkoztam a megtérők imáját, és valóban komolyan gondoltam; utána misszionárius szerettem volna lenni, rengeteg könyvet elolvastam erről a témáról. Sajnos a tinikorban ez a lelkesedés alábbhagyott, sőt a tinikor végére már csak formalitás volt, hogy eljártam a szüleimmel templomba – lelkileg nem volt közvetlen kapcsolat Istennel. Viszont mindig, újra és újra éreztem, hogy ez így nem jó. Volt egy mély időszak az életemben, amikor újra odafordultam Istenhez, és kértem az ő bűnbocsánatát és az ő vezetését az életemre. Olyannyira komolyan gondoltam ezt, hogy rábíztam végül a párválasztást is (amit előtte nagyon nem akartam kiengedni a kezemből), és így aztán egy „véletlen” folytán megismertem Tamást.

A bemeKítem bizonyos értelemben Tamáshoz kapcsolódik, hiszen a házasságkötésünk után kezdtem el ide a baptistákhoz rendszeresen járni, és végül itt is merítkeztem be tavaly Húsvétkor. Sokat rágódtam azon a kérdésen, hogy vajon feltétlenül szükséges-e, hogy bemeKítkezzek, hiszen gyerekként megkereszteltek, később konfirmáltam és meg is tértem; de végül Isten a szívemre helyezte, hogy ez fontos.

Tamás: A gyülekezetben nőttem fel, de vonzott a világ is. 15-16 éves koromban nagyon sokat gondoltam ezeken a dolgokon, féltem a haláltól, a pokoltól. Az akkori teológusunkkal, Bódis Samuval beszélgettem ilyesmiről többször, végül vele térdeltem le imádkozni, és kértem Istent, hogy bocsássa meg a bűneimet. Hatalmas élmény volt! Mintha egy felhőkarcoló esett volna le a szívemről, hirtelen a helyére került minden, és

megtaláltam az életem értelmét. Azóta sem bántam meg egy percig sem ezt a napot, ami amúgy 1998. május 23-a volt. Pontosan egy évvel később merítkeztem be, itt a gyülekezetünkben.

– *Milyen szolgálatokba kapcsolódtatok be, miután a gyülekezet tagjai lettetek?*

Annina: A metodistáknál az énekkarban illetve az ifi-vel énekeltem az istentisztelet alatt, illetve vállaltam pár háttérzolgálatot. Itt, a Budai gyülekezetben elsősorban háttérzolgálatokat végzek (pl. mosogatás), illetve néha tartok egy-két alkalmat (pl. Palacsintázó, lánykör).

Tamás: Sok évig voltam az ifi aktív tagja, sok alkalmat is tartottam. Három éve a Palacsintázó, a tinédzser vasárnapi iskola vezetője vagyok Zsombival és Dáviddal, nagyon élvezem ezt a lehetőséget, rengeteget tanultam belőle az idők során. A Közösségi Vasárnapokat is én szoktam szervezni, ezúton kérek elnézést minden szülőtől, akinek a gyereke ilyenkor degeszre eszi magát a vasárnapi ebéd előtt... ☺

Vannak szolgálataink a gyülekezeten kívül is, például egy *Zsiráf és Biblia* nevű házicsoportot vezetünk Anninával már sok-sok éve.

– *Hogyan alakultak iskolás éveitek? Milyen szakmát tanultatok? Hol dolgoztatok-dolgoztok világi munkahelyeiken?*

Annina: A Hegedű Utcai Kéttannyelvű Általános Iskolában kezdtem tanulni, majd innen a Deák Téri Evangélikus Gimnázium felé vezetett az utam, ide 8 évet jártam, az érettségig. A felvételimet három helyre adtam be, pszichológus szerettem volna lenni, de sajnos egyik helyre sem vettek föl, így aztán elkezdtem egy két éves utazási irodai ügyintéző és idegenvezető képzést, és végül a szakmában ragadtam, a Budapesti Gazdasági Főiskolán 2004-ben kezdtem el az Idegenforgalmi és Szálloda szakot. A főiskola alatt több helyen voltam gyakorlaton, utazási irodában, szállodában egyaránt. 2009-ben sikeresen megszereztem a diplomámat, egy évet dolgoztam is utazási irodában. Lassan két éve viszont teljesen más szakmában, az IT Services Hungary-nél dolgozom (T-Systems leányvállalata), mint folyamat specialista (a német Postának szolgáltatója). A német nyelvtudásom itt nagy hasznomra van. A testvéremnek köszönhetően kerültem a céghez (aki időközben a főnököm is lett). Bár ez a munka elég messze esik az eredeti elképzeléseimtől, mégis tetszik, mert sok újat tanultam és tanulok még most is.

Tamás: Soha nem szerettem tanulni, egyedül az angolnak és a focinak volt értelme az iskoláim során. Azért valahogy (Isten megdöbbenően sok kegyelméből) túljutottam a középiskolán is, és én is a Budapesti Gazdasági Főiskolára mentem, vendéglátó és szálloda szakra. Elég nehéz, de szép időszak volt, dolgoztam konyhán, étteremben, sörözőben és sok szállodai területen is a gyakorlati időm során. Legjobban a felszolgálat tetszett, ebből éltem körülbelül másfél évig. Először egy keresztény kávézóban dolgoztam, ami „5égtáj” néven

működött egy évig – ez volt a fiatalságom legjobb éve, ekkor ismertem meg a feleségemet, nagyon sokat jártunk bulizni, és Isten is végig közel volt, sok jó élményem van például a kávézóban tartott istentiszteletekről, illetve a rengeteg hívőről, akiket itt megismerhettem (említettem már, hogy itt ismertem meg a feleségemet? ☺).

Később egy partiszervíznél dolgoztam, majd marketinges lett belőlem. Mindig is vonzott ez a szakma, a főiskolán is sokat tanultam ezen a területen. Dolgoztam egy autós cégnél,

aztán egy nyelviskolában, most pedig már 4 éve az Unilever nevű multinál marketingezek mindenféle Knorr termékeket, jelenleg alapokat és szószokat. Nagyon élvezem ezt a munkát, amelynek során Közép-Európa sok millió fogyasztója felé kell okosan kommunikálnom. Számos keresztény vetülete van ennek a hivatásnak, rengeteg empátia, megértés, második mérföldig gyaloglás kell hozzá.

– *Mikor és hogyan találtatok egymásra? Hogyan éltétek meg Isten vezetését a párválasztásban? Hogyan indult közös életetek?*

Annina: Találkozásunk története elég vicces. 2004 őszén egy barátnőmmel eljárógattunk a Timóteus Társaság alkalmaira, amiket néha az 5égtáj kávézóban tartottak. Egy alkalommal arról volt szó, hogy véletlenek márpedig nincsenek... Nahát „véletlenül” pár nappal korábban jelent meg a főiskolai iskolaújság, és „véletlenül” egy lány azt olvasgatta a kávézóban. „Véletlenül” pont egy hirdetés érdekelt engem, amiben keresztényeket keresett valaki a főiskolán. Bár a hirdetést ez a lány még nem olvasta, de a hirdetés feladóját ismerte: ő volt Tamás, aki aznap „véletlenül” szintén a kávézóban dolgozott. Hát így találkoztunk először. Ezután elkezdtem járni a főiskolai imakörbe.

Tamás: A főiskolai imakört hiába hirdettem meg az iskolaújságban, alig néhány hívőt találtam... De köztük megjelent Annina is! Sokszor nem is jött el más rajta kívül ezekre az alkalmakra, így apám szerint mi igazá-

ból randiztunk – és hát végül is tényleg. Sokat beszélgettünk, megismertük és megszerettük egymást.

Isten is velünk volt eközben, elmélyült a kapcsolatunk, és 2008. 08. 08-án végre össze is házasodtunk. Azóta a pesti belvárosban lakunk és remekül megvagyunk egymással. Annina nem csak a feleségem, de a legjobb barátom is, akivel mindent meg tudunk beszélni egymással.

Annina: Isten olyan társat adott nekem, akit nem is mertem remélni. Mindenben támogat... remélem, hogy én is jó társa vagyok.

– *Hogyan érzitek magatokat itt, Budán? Milyen emlékeitek vannak az eddig itt eltöltött időről? Milyen szolgálatokban vállaltok most részt?*

Annina: Szeretek ide járni a gyülekezetbe, már csak azért is, mert nagy szeretettel fogadtak itt. Jó a közösség, találtam barátokat is. Emiatt a szolgálatokat sem érzem tehernek, természetesen jön, szívesen segíték.

Tamás: Nekem egy időben dilemma volt, hogy hova járjunk gyülekezetbe, például járhatnánk a metodistákhoz is, ahol Annina felnőtt. Isten viszont nagyon egyértelműen úgy vezetett, hogy nekem itt a helyem, ő itt akar látni. Ennek a megvalósulását látom a Palacsintázó vezetésében, vagy például a mostanában kibontakozó beszélgetős istentiszteleteken vállalt munkámmal is.

– *Tamás, hogyan vezetett Isten abban, hogy elvállald az előjárói szolgálatot?*

Tamás: Misi tavaly ősszel keresett meg ez ügyben. Nem adtam egyből választ neki, de végül úgy vezetett Isten, hogy vállaljam el. Misivel amúgy is sokat beszélgettünk, levelezünk Isten országa dolgairól, és a gyülekezet működéséről; örülök neki, hogy én is bekerültem a vezetőségbe és részt vehetek ebben a munkában. Nagyon szeretném, ha a gyülekezetünk egyre inkább olyan lenne, amilyennek Isten szeretné látni – hiszem, hogy ő lépésenként meg is mutatja az odáig vezető utat.

Kifejezetten tetszik az előjáróság: jó hangulatúak a beszélgetéseink, nincsenek komoly viták, mindenki számára elfogadható megoldást keresünk mindenre, összhangban imádkozunk együtt. Jó érzés, hogy bár én vagyok a legfiatalabb, engem is meghallgatnak, komolyan vesznek, szeretettel elfogadnak.

– *Kérem, hogy beszéljetelek életek kiemelkedő próbáiról, arról, hogy hogyan és milyen élethelyzetek által tanított Isten titeket eddigi hívő életekben?*

Annina: Igazság szerint életemnek ez a mostani időszak elég mozgalmas: Isten próbál tanítani arra, hogy teljesen bízzak benne, mert ez sokszor még mindig nehezemre esik. Szeretek megtartani magamnak dolgokat, irányítani őket – zavar, ha nem vagyok ura a saját életemnek. Az történt ugyanis, hogy a terhességem első időszakában nagyon sok problémám volt, két és fél hónapot feküdnöm kellett és gyógyszer szednem. Ez alatt a két és fél hónap alatt hetente nagy érzelmi hullámvas-

úton mentünk keresztül; mindig volt pár problémás nap, amikor félttem, hogy nem marad meg a gyermek. Aztán az orvosnál mindig kiderült, hogy dobog a szíve, szépen növekszik, és jól van. Itt szeretném megemlíteni, hogy sok erőt adott egy ige, amit még az első terhességi teszt előtt kaptam Istentől, hogy „*fájdalommal szülsz gyermeked*”. Volt, hogy kértem új ígét Istentől, hogy adjon bátorítást, de ő egy darabig hallgatott, majd csak egy olyan ígét kaptam, hogy Isten ígéretei igazak, és hogy ne kételkedjek – meg fogom szülni a gyermekünket. Ez megerősített abban, hogy teljesen Istenre bízom őt, és hogy nem fogom megúszni a szülést. ☺

Bár a kezdeti problémák azóta megszűntek, a 18. héten találtak a kisfiunk fejében két cisztát, és emiatt magzatvíz-mintavételt javasoltak. Ez egy kellemetlen és kockázatos eljárás. Itt sem volt magunktól bölcsességünk, hanem végül is Isten adott békességet, hogy ezt ne végeztessük el, mert felesleges tortúra lenne. Hála Istennek, azóta teljesen fel is szívódtak ezek a ciszták. Jelenleg szépen fejlődik a kis Patrik, nagyobb is a kellenénél, most éppen a cukromra kell jobban odafigyelnem. Szerintem sok minden van, amit mi emberileg meg tudunk tenni a saját és gyermekünk egészségéért, de sok minden van, ami nem rajtunk múlik – okoskodhatunk, ahogy csak akarunk, mégis megtörténnek a nehézségek és a problémák; én sem tudtam a szervezetem ura lenni. Ez tanított meg arra, hogy az egész csak kegyelem, és hogy nem is tudok mást tenni, mint rábízni magam és a gyermekem Istenre.

Tamás: Az én hasam is növekszik egy kicsit, de nem én vagyok várandós, hanem Annina; viszont én is végigizgultam az elmúlt hónapokat. Nyomasztó volt elkérni magamat a munkahelyemről, hogy Anninával lehessenek, amikor rossz hírt kapott a cisztákról... az egy nagyon furcsa nap volt. Ugyanakkor azt hiszem soha nem éreztem ennyire konkrétan Isten vezetését, és hogy ő békességet ad. Sok más próba is volt az életemben, amikor például erőmön felüli feladatokat kaptam egy-egy munkahelyen, vagy amikor belefáradtam egy-egy szolgálatba. De mindig arra jutottam, és egyre inkább azt tanulom, hogy a keresztény élet lényege a szeretetközösség Istennel, és nem pedig az örökös szolgálat vagy a törvényeskedés. Utóbbiak csak kiegészítést hoznak, míg az Istennel való közösség meglepően nagy erőt ad, tényleg élő víz.

– *Van-e kedves igétek, éneketek, és miért az?*

Annina: Gyerekkorom óta kedvenc énekem a „*Tüzed Uram, Jézus*”, illetve „*Az Úr csodásan működik*” és a „*Csak az Úrnak nagy kegyelme, hogy még nincsen végünk*” éneketeket is nagyon szeretem. Nagyon sok jó bátorító ige van a Bibliában, így aztán nincs kimondott kedvencem, de talán az menyegzői ígétet mondanám: Jn 13,34: „*Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!*”

Tamás: Az én kedvenc énekem a P.O.D. együttestől az „Alive”. A Bibliából a kedvenc részem az a hosszabb szakasz, amikor Jézus az utolsó estjét tölti a tanítványjaival; ezen belül is talán az Annina által idézett az én kedvencem is. A Római levél 8. része is nagyon sokat jelent, odavagyok érte, a hitem alapja. Korábban sok mindent helyre tett bennem az a szakasz.

– *Hogy éltek mostanában? Hogy telnek a hétköznapok? Milyen terveitek vannak?*

Annina: Mostanában első gyermekünk megszületésére készülődünk. Ez rengeteg változást fog hozni a mindennapjainkba, életünkbe, amiket most még nem tudunk, hogy milyenek lesznek, de örömteli várakozás van bennünk.

Tamás: Nagyon várom Patrikot; érdekes átélni, hogy az eddigi fiatal házaspár lakásunk babaszobává alakul, egy kiságy és egy pelenkázó között alszunk. ☺ Korábban féltem ettől az időszaktól, de most már csak öröm és várakozás van bennem. Emellett nagyon érdekelnek Isten dolgai, rengeteg jó könyvet olvasok éppen, teológiai képzésre járok, a gyülekezettel kapcsolatban is vannak vágyaim, sok ember is a szívemen / imalistá-

mon van, illetve már készülök a Palacsintázó következő évadjára is.

– Köszönöm kedves válaszaitokat, és a következő ígérellel kívánom Isten áldását további életekért és szolgálataikra:

„Mi pedig hálával tartozunk az Istennek mindenkor értetek, testvéreim, akiket szeret az Úr, mert kiválasztott titeket az Isten kezdettől fogva az üdvösségre, a Lélek megszentelő munkája és az igazságba vetett hit által. Erre hívott el titeket a mi evangéliumunk által, hogy így részesüljétek a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségében. Ezért tehát, testvéreim, álljatok szilárdan, és ragaszkodjatok azokhoz a hagyományokhoz, amelyeket akár beszédünkben, akár levelünkben tanultatok. Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben.” (1Thesz 2:13-17)

Ádány Judit

(IMA)HÁZUNK TÁJÁN

A gyülekezet idei Szilfa-tisztási kiruccanása ismét nagyon jól telt. Sok testvér jött ki, hogy együtt töltsük az időt és jól érezzük magunkat. Ismét volt bográcsgulyás, amit sok kedves testvér segített elkészíteni. Szerintem nagyon finom volt, és köszönjük szépen! :) Az evés mellett más programok is voltak: a fiatalok szerveztek játékokat a gyerekeknek és azoknak, akik fiatalnak és esetleg gyerekeknek érzik magukat. ☺ Volt áhítat is, amit Nagy János testvér vezetett, az éneklést pedig két gitár kísérte és Nagy Péter testvér vezette.

Én jól éreztem magam, többekkel beszélgettem, ami jó volt, kicsit kikapcsolódtam, és együtt lehettem a testvéreimmel. Szerintem ez a kirándulás nagyon jó alkalom a közösség gyakorlására, kicsit szabadabban talán, mint ahogy azt a gyülekezetben lehet. Szóval mindenkit bátorítok, hogyha eddig vagy most nem jött el, akkor jövőre tegye meg, ha van rá lehetősége. ☺

Ádány Szilvia

Játék közben...

Boldog születésnapot!

Szeretettel köszöntjük a júliusi és az augusztusi születésnaposokat!

Tóth Dorottya (júl. 19.) Egyed-Kiss András (júl. 20.), Zsigovics Dorina (júl. 21.), Gulyás Emma (júl. 26.), Ádány Máté (júl. 29.), Zsigovics Benjámin (aug. 25.)

TALLÓZÓ

A homokozó

Az egyik szombati napon egy kisfiú a kertjükben lévő homokozóban játszott. Számtalan sok játéka volt, kis traktorok, lapát és formaöntő. Nagyon élvezte a homok adta lehetőségeket és elkezdett utat építeni a játékautóknak.

Ahogy építgette egyszer csak elakadt, mivel az útjában volt egy nagyobb kődarab. Annyira az útjában volt, hogy elhatározta, hogy odébb teszi.

Próbálta megemelni, de olyan nehéz volt, hogy nem bírta. Így más módszert választva teljes erejéből nekife-szült a kődarabnak, hogy eltolja. Próbálkozott, próbálkozott, de a kődarab csak éppen, hogy megmozdult. Eltolni viszont nem tudta.

Apja a ház ablakából követte figyelemmel az eseményeket. Láta kisfia próbálkozásait, végül kiment hozzá és ezt kérdezte:

– Kisfiam, miért nem használsz minden rendelkezésedre álló erőt?

Fia kissé felháborodva így felelt:

– Apa, de én mindent megtettem ahhoz, hogy arrébb toljam a követ! Nem is adtam fel és nem is akarom, de egyszerűen nem megy.

– Nem, fiam, nem használtál minden rendelkezésedre álló erőt – mondta szelíden az édesapja. – Nem kérdeztél meg engem, hogy segítenék-e!

Azután az apa felemelte a követ és elvitte az útból.

Sokszor van az ember életében, hogy olyan feladatot próbál megoldani, amire igazából egyedül nem képes.

De jusson eszedbe, hogy mindig van kitől segítséget kérni! A mi drága Mennyei Atyánktól:

„Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik!” (Zsolt 37,5)

A szeretet rendje

Egy indiai szerzetes egy patak partján imádkozott. Ahogy felnyitotta a szemét, meglátott egy skorpiót, ami a nagy kavicsok között haladva hátára fordult, kapálódzott, nem tudott továbbmenni. Megsajnálta, talpára segítette, ám az állat megfordult és belé mart.

A szerzetes újból imádkozni kezdett, de amikor a szemét kinyitotta, a skorpiót újra a hátára fordulva, kínlódva találta. Megint segített rajta, de az állat megint megmarta. A szerzetes feljajdult fájdalomában. Harmadszor is megisméltődött ugyanez, akkorra már könnyek szöktek a szerzetes szemébe a fájdalomtól. Nem messze ott állt egy parasztember, aki látta mindazt, ami történt. Odament a szerzeteshez és megkérdezte:

– Miért segíted ezt a hálátlan állatot? Háromszor segítettél rajta, és az háromszor beléd mart.

A szerzetes elmosolyodott és azt felelte:

– Neki az a természete, hogy marjon. Nekem az a természetem, hogy irgalmazzak. Az a természetünk, hogy szeressünk és irgalmazzunk. Ez a világ végtelen jóságából és szépségből lett, ami ott ragyog a napban, az égen futó felhőkben, a kisgyerekek nevetésében és az

öregember ráncai között. Ebből a szeretetből lettünk. Akkor szép az ember élete, ha engedi magán átáradni ezt a végtelen jóságot. Nem kell kérdeznünk, hogy miért szeressünk. Szeretni természetes, mint ahogyan természetes, hogy az anya öleli a gyermekét.

A gonoszság az, ami logikátlan, és igazából megmagyarázhatatlan. A gonoszság titka, amely előtt néha döbbenettel, értetlenül állunk, és kérdezzük: ezt miért kellett? A szeretet által válik az ember egésszé, a szeretet által teljesedik ki. Ha tud egész szívvel, teljes erővel szeretni, akkor valósíthatja meg az életét.

„...aki pedig elveszti az életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt.” (Mk 8,35) Aki viszont gyűlöl, aki harácsol, aki mást le akar tiporni, az eltorzul, az saját maga kicsinyes torzképévé válik. Így van ez nemcsak az egyén, hanem a népek életében is. Az önzetlenség, az egymásért érzett felelősség naggyá tesz egy népet, a szeretet természetes rendjével ajándékozza meg.

*Forrás: Internet,
közreadta: Kissné Andi*

Szavaink jelentősége az Ige tükrében

„A jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.” (Lk 6,45)

„Van, akinek a fecsegése olyan, mint a tördőfés, a bölcsnek nyelve pedig gyógyít.” (Péld 12,18)

„A szelíd nyelv életnek a fája, a romlott pedig összetöri a lelket.” (Péld 15,4)

„Az igaz megfontolja szívében, hogy mit mondjon, a bűnösök szájából pedig árad a rossz.” (Péld 15,28)

„A bölcs szívű értelmesen beszél, és ajkával is gyarapítja a tudást. Lépes méz a kedves beszéd: édes a léleknek és gyógyulás a testnek.” (Péld 16,23-24)

„Aki szeretetre törekszik, fátyolt borít a vétekre, de aki folyton arról beszél, elszakad a barátjától.” (Péld 17,9)

SZÜLETÉSNAPOSOK

Szeretettel köszöntjük júliusban született testvéreinket!

„Vajon kedvesebb-e az Úr előtt az égő- és véresáldozat, mint az Úr szava iránt való engedelmesség? Ime, jobb az engedelmesség a véresáldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérenél!” (1Sám 15,22)

Bodáné Uri Ibolya (júl. 2.)	Simon Dávid (júl. 24.)
Polányi Károlyné (júl. 2.)	Balázs Tivadarné (júl. 26.)
dr. Boeska Róbertné (júl. 3.)	Sonkoly Tamás (júl. 26.)
Uri Melinda (júl. 8.)	ifj. Ádány Béla (júl. 28.)
Bartha Gábor (júl. 13.)	Novák Pálné (júl. 28.)
Csepei Géza (júl.16.)	Ádány Béla (júl. 29.)
Bódi Lászlóné (júl. 22.)	Mikes Benjámín (júl. 29.)
Kiss Józsefné (júl. 23.)	Kosztán Sándorné (júl. 31.)
Bódiné Mikes Judit (júl. 24.)	Zákány Zoltán (júl. 31.)

Ti, akik az Úr útját választottátok, tudjátok, hogy az engedelmesség védelem számotokra, mert ha más úton jártok, sok veszélynek teszitek ki magatokat. Nem mindegy, hogy Isten gyermekei miből élnek, honnan veszik táplálékukat mind testük, mind lelkük számára. Többet ér az Úr egyetértése életutakat illetően, mint a világ összes kincse. Nagyon fontos, hogy jól értsétek az Igét, és ahhoz igazodjatok, mert a kísértő kiforgatja Isten szavát, és törbe csal, ha nem álltok biztos alapon. Soha ne legyetek elégedetlenek, mert a sátán érzékeli a gyenge pontot, és ott akar megingatni, és engedelmességre bírni. A legnagyobb segítség a kísértéssel szemben, ha hálát adtok azért, amitek van. Legyen számotokra elég az Úr kegyelme és szeretete. Engedelmisségetek által betöltitek azokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik, hogy veletek legyen az Úr!

Szeretettel köszöntjük augusztusban született testvéreinket!

Kiss Sándorné (aug. 2.)
Gyöngyösi János (aug. 4.)
dr. Barabás Noémi (aug. 13.)
Bodóné Polányi Tünde (aug. 13.)
Nagy Jánosné (aug. 13.)
Bodó Anilla (aug. 15.)
Nagyné Kalán Éva (aug. 23.)

„Vizsgálj meg engem, ó, Isten, és ismerd meg szívemet. Próbáld meg engem, és ismerd meg gondolataimat.” (Zsolt 139,23)

Ha az Úr EKG-t készít a szívetekről, mit állapít meg? Pacemakert ajánl, vagy szívcsereét? Milyen a szív ritmusa? Néha gyorsabban ver, mert fellobban az Úr iránti szeretet, vagy egy ember iránt. A sorrend sem mindegy, hogy magamat szeretem legjobban és utána az Urat és felebarátait. Az Ige azt mondja, hogy szeresd az Uradat és felebarátodat, mint magadat. Ha csak azokat szeretjük, akik minket is szeretnek, rosszul dobog a szív. Ezért van szükség arra, hogy „Minden féltett dolgnál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet!” (Péld 4,23). Tegyetek le minden rendezetlenséget, ami tönkreteszi a szívet. Ha vigyáztok szívetek állapotára, és betartjátok a szív Orvosának tanácsait, akkor egy jól működő szívből árad ki gyümölcsöző életetek.

Lukács Edit

Gyülekezeti alkalmak

- Vasárnap:
9,15 óra: imaóra,
10 óra: Istentisztelet
18 óra: Istentisztelet
- Csütörtök:
18,30 óra: Bibliaóra
- Péntek:
18 óra: Ifjúsági alkalom

Minden hónap 2. vasárnapján délelőtt *Közösségi Vasárnap*: kávé, tea, sütemény és lelkes testvéri beszélgetés.

Minden hónap 3. vasárnapján a délutáni istentiszteletet a *Kamaraerdei Idősek Otthonában* tartjuk.

Programajánló

Balaton NET 2011
Nemzetközi Evangéliumi Találkozó,
Balatonszemes 2011. aug. 17-21.
www.balaton-net.eu

Betegeink

Baranyai János
Kádárné Kőszegi Mariann
Lippai Gábor

Menyhért Béláné
Ökrös Sándor
Pomázi Lászlóné
Szabó Sándorné
özv. Takács Sándorné (Kiskörös)
„Tudom én, hogy milyen nagy az Úr, nagyobb a mi Urunk minden istennél. Amit csak akar az Úr, megteszi az égen és a földön és a mélységes tengerekben.” (Zsolt 135, 5-6)

Szerkesztette: Ádány Judit és Kolozs Nagy János
Fotó: Zsigovics Géza

Kiadja a Budai Baptista Gyülekezet, 1118 Budapest, Alsóhegy utca 38. www.budaibaptista.hu